

ОСНОВНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В ТУРИСТИЧНІЙ СФЕРІ

Животенко В.О., канд. екон. наук, доц.
головний спеціаліст служби у справах дітей
Виконавчого комітету Київської районної в м. Полтава ради
Богдан Я.С., асп.

Полтавський університет економіки і торгівлі, м. Полтава, Україна

Сьогодні туризм в Україні відіграє чи не одну із найважливіших ролей у сфері соціально-економічного комплексу країни. Сфера туризму вже давно у багатьох країнах світу перетворилася на велику індустрію, що постійно розвивається. У системі економічних зв'язків різних сфер економіки туризм виступає одним з джерел валютних надходжень і є засобом для забезпечення підвищення рівня зайнятості населення; сприяє диверсифікації економіки за рахунок розвитку туристичної інфраструктури; підвищує привабливість країни як сфери підприємництва та сприяє формуванню ділової репутації; створює додаткові стимули для припливу іноземного капіталу в національну економіку.

Основою сучасного суспільства є постійний, безперервний розвиток, що ґрунтується на прогресивних технологіях майбутнього. А це у свою чергу, може бути забезпечене лише через призму взаємодії між структурою виробництва та розподілом і використанням знань. Виходячи з цього, важливим є не лише економічні вигоди від ведення туристичного бізнесу, а й забезпечення щастя людини як окремого індивіда. У свою чергу, це стає можливим лише у разі формування соціально здорового суспільства. Виходячи з цього, виникає об'єктивна необхідність дослідження основних аспектів соціально-економічних чинників, що впливають на ефективність розвитку підприємств туристичної сфери [1].

Економічний аспект впливу туристичного бізнесу на розвиток держави відіграє одну із найважливіших ролей, оскільки в умовах воєнного стану суспільство постійно знаходиться у стресовому стані, а туризм є єдиною сферою, що допомагає людині відчувати себе щасливою. Завдяки ефективному функціонуванню туристичної сфери відбувається розвиток і суміжних галузей економіки, що є дотичними до:

- створення нових об'єктів інфраструктури;
- розвитку закладів громадського харчування;
- розвитку індустрії гостинності туристичної;
- розвитку культури (національна культурна спадщина, історія,

традиції) тощо.

Разом з тим, розвиток туристичної сфери дозволяє створювати додаткові можливості для зайнятості за рахунок формування нових робочих місць.

Соціальний аспект розвитку туристичного бізнесу, на нашу думку, зводиться до відчуття щастя кожним окремим індивідом. Закономірним є те, що для кожної людини існують власні чинники, які дозволяють їй відчувати себе щасливою:

- любляча родина та друзі;
- цікава робота, що дозволяє отримувати необхідний дохід;
- філософія та релігія, які дозволяють відчувати приналежність до певної групи;
- здоров'я та якісна доступна медицина;
- екологічне середовище існування тощо [2].

Аналізуючи зазначене вище, єдиним, на нашу думку чинником, що дозволяє поєднати у собі основні потреби людини, є туризм. Туризм дозволяє людині відчувати себе вільною та убезпеченою (відповідальність за власну безпеку несе лише сама людина). Такий вільний вибір може робити щасливими майже усі соціальні прошарки, оскільки усі туристи незалежно від місця, способу та термінів відпочинку отримують задоволеність тих внутрішніх потаємних потреб про які ніхто не дізнається. Така таємничість та вільність дозволяє бути щасливим кожному окремому індивіду і окремій соціальній групі.

Отже, враховуючи зазначене вище, можна стверджувати, що реалізація соціально-економічної політики у сфері туризму є найбільш збалансованою порівняно з іншими сферами економіки. Саме це дає можливість туристичній галузі постійно розвиватися та є свідченням її унікальності.

Список використаних джерел

1. Рега М.Г. Соціально-економічна орієнтація розвитку підприємств туризму. *Економіка і суспільство* / Мукачівський державний університет. 2015. Вип. 1. С. 40-44.

2. Животенко В.О. Матеріали методологічного міждисциплінарного Інтернет-семінару «Щастя у подорожах: реактуалізація духовно-творчої спадщини дозвіллевих практик мандрівного філософа-богослова Г.С. Сковороди». Полтава: ПУЕТ, 2020. С. 77-82.